

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 6C/228/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312211446
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Zbyňovcová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2013:1312211446.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Zbyňovcovou v právnej veci navrhovateľky: V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., Y. M. XXX/X, zastúpená: Advokátska kancelária B & S Legal s.r.o., Bratislava, Grösslingová 5, IČO: 35 929 049, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova č. 48, IČO: 00 151 653, zastúpený: JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa č. 24, IČO: 36 866 598, o zaplatenie 15 931,62 EUR s príslušenstvom takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 15 931,62 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.05.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.06.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.07.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.08.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.09.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.10.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.11.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.12.2010 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.01.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.02.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.03.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. počnúc dňom 16.04.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. počnúc dňom 16.05.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. počnúc dňom 16.06.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. počnúc dňom 16.07.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. počnúc dňom 16.08.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,

úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. počnúc dňom 16.09.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,5 % p.a. počnúc dňom 16.10.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9,25 % p.a. počnúc dňom 16.11.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.12.2011 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.01.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.02.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.03.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.04.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.05.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. počnúc dňom 16.06.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,
úrok z omeškania vo výške 8,75 % p.a. počnúc dňom 16.07.2012 do zaplatenia z časti istiny vo výške 590,06 EUR,

ako aj nahradiť navrhovateľke trovy konania, a to súdny poplatok vo výške 955,50 EUR a trovy právneho zastúpenia vo výške 1 679,96 Eur, tieto na účet právneho zástupcu navrhovateľky, vedený v M. F. M., Z. č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 16.08.2012 sa navrhovateľka proti odporcovi domáhala zaplatenia istiny vo výške 15 931,62 Eur spolu s úrokami z omeškania tak, ako sú špecifikované vo výrokovvej časti tohto rozsudku a náhrady trov tohto konania na tom základe, že dňa 02.12.1998 uzavrela s odporcom Zmluvu o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s., v zmysle ktorej sa odporca zaviazal vyplácať jej doživotne sumu vo výške 17 776,- SKK, čo predstavuje sumu 590,06 Eur mesačne, vždy k 15. dňu nasledujúceho mesiaca až do dožitia navrhovateľky, preto vyplácanie plnenia končí mesiacom, ktorého sa navrhovateľka dožila. Poukázala na skutočnosť, že zmluvný záväzok vzniknutý uvedenou zmluvou je Zmluvou o dôchodku podľa ust. § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedla, že odporca jej dňa 26.10.2009 výpoveďou vypovedal Zmluvu o dôchodku, pričom ako jediný dôvod výpovede uvedenej zmluvy uviedol využitie zákonného práva podľa § 582 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedenej výpovede platnosť a účinnosť uvedenej zmluvy o dôchodku mala skončiť ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrtroka t.j. 31.03.2010 a odporca k 15.04.2010 nevykonal už žiadnu platbu v jej prospech. Uvedenú výpoveď považovala za neplatnú, nakoľko sa nejedná o zmluvu na dobu neurčitú, ale na dobu neurčitého trvania. Ďalej poukázala, že v minulosti si na tunajšom súde uplatnila nárok na zaplatenie sumy 590,06 Eur za mesiac apríl 2010, v konaní vedenom pod sp. zn. 19C 120/2010, pričom poukázala aj na právny názor tunajšieho súdu v konaniach ktoré mali rovnaký právny základ a taktiež poukázala aj na nález Ústavného súdu zo dňa 25.04.2012 č.k. II. ÚS 26/2012-33 vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 7C 103/2010 a Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co 49/2011, pričom Ústavný súd rozhodol, že ústavné právo navrhovateľky na súdnu ochranu uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave bolo porušené, jeho rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ústavný súd SR dospel k záveru, že Zmluva o dôchodku je upravená ako samostatný zmluvný typ a jej podstata spočíva v záväzku jednej zmluvnej strany poskytovať druhej zmluvnej strane počas trvania zmluvy. Bolo by v rozpore s účelom a zmyslom právnej úpravy zmluvy o dôchodku pripustiť, aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť. Preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný typ ukončiť podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka výpoveďou.

Na základe návrhu navrhovateľky tunajší súd dňa 20.09.2012 vydal vo veci platobný rozkaz sp. zn. 39Ro/781/2012, proti ktorému podal odporca v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorým žiadal návrh navrhovateľky zamietnuť a to z dôvodu, že plnenie ktorého sa navrhovateľka domáha je v rozpore s hmotným právom a ak by v minulosti existovalo už zaniklo a súd tak nemôže poskytnúť právnu ochranu neexistujúcemu právu. Poukázal hlavne na ust. § 119 ods. 3 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, ktoré výslovne neumožňuje banke uskutočniť činnosti, ktoré sú v rozpore so zákonom o bankách a nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Ďalej poukázal aj na ust. § 27 ods. 8 citovaného zákona, že by bola v rozpore taká činnosť keď banka má poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené, alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytované protihodnote a práve takého plnenia sa navrhovateľka v návrhu domáha, pretože plnenie zmluvy o dôchodku podľa ust. § 842 Občianskeho zákonníka je svojim charakterom plnením bez akejkoľvek protihodnoty banke a banka na takýto záväzok ani jeho plnenie nemá žiadny hospodársky dôvod. Ďalej poukázal aj na ust. § 119 ods. 3 citovaného zákona o bankách, podľa ktorého banke zakazuje odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. S poukazom na uvedený zákon o bankách podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným povinnosť dlžníka plniť zanikne.

S týmto právnym názorom odporcu jednoznačne nesúhlasila navrhovateľka, uviedla, že celý argument o nemožnosti plnenia považuje za absurdný a v skutočnosti ide len o účelovú obranu odporcu keď Zmluva o dôchodku spadá do rámca interných vzťahov odporcu a jeho bývalého zamestnanca, na ktoré sa nevzťahuje § 27 ods. 8 zákona o bankách, pričom plnenie zo zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu vyplácané z Fondu vytvoreného z použiteľného zisku odporcu čo zákon o bankách nezakazuje, a zmluva o dôchodku nie je Zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok. Okrem toho poukázala aj na samotné aktivity odporcu, ktorý na svojej oficiálnej internetovej stránke informuje verejnosť o poskytovaní finančných prostriedkov tretím osobám, od ktorých nedostáva žiadne protiplnenie. Okrem iného poukázala aj na to, že konanie odporcu v predmetnej veci je aj v rozpore s dobrými mravmi, ktorý v rámci svojej argumentácie ponúka argumenty spadajúce do svojej obrany.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľni, a.s.“ zo dňa 02.12.1998, výpoveďou Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu zo dňa 26.10.2009, Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne zo dňa 01.07.1993, ako aj dodatkov k nemu, ako aj ďalších listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Účastníci konania uzavreli Zmluvu o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s.“ (ďalej len Zmluvu o dôchodku) dňa 02.12.1998, predmetom ktorej je doživotné plnenie z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z Podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu PDF, pričom povinnosť plniť má povinný - odporca a právo na plnenie má príjemca-navrhovateľka. Podľa čl. II povinný t.j. odporca sa zaviazal vyplácať príjemcovi t.j. navrhovateľke doživotne sumu vo výške 17 776,- Sk, t.j. po prepočte konverzným kurzom 590,06 Eur, na základe žiadosti o plnenie, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. V čl. III je uvedené, že plnenie vo výške sumy podľa čl. II bude povinný vyplácať mesačne vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu na jeho účet, počnúc mesiacom, nasledujúcim po mesiaci, v ktorom začal príjemca poberať starobný alebo plný invalidný dôchodok t.j. od 01.12.1990. Vyplácania plnenia skončí mesiacom, ktorého sa príjemca dožil.

Pri uzavieraní uvedenej Zmluvy o dôchodku účastníci postupovali v súlade so Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu účinným od 01.07.1993, z ktorého vyplýva, že účel fondu slúži na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu. V čl. II ods. 1) odporca fond vytvoril na základe čl. 11 bod 14 podnikovej kolektívnej zmluvy na rok 1993 v súlade s nariadením vlády ČSFR č. 577/90 Zb. o finančnom hospodárení štátnych podnikov - z použiteľného zisku do výšky 10 %, minimálne však 5 % za rok.

Súčasťou tejto internej úpravy u odporcu sú aj predpísané formuláre žiadosti o poskytnutie plnenia z Podporného dôchodkového fondu ako aj samotná Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu v

súlade, s ktorými bola vyhotovená aj žiadosť navrhovateľky o poskytnutie plnenia a následne aj Zmluva o poskytovaní plnenia z tohto fondu.

Podľa článku III ods. 6 uvedeného štatútu plnenie je nárokové a pracovník si ho uplatňuje na základe žiadosti prostredníctvom mestskej pobočky odporcu. V žiadosti formulárového typu sa vyznačia všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na poskytnutie plnenia.

Podľa článku III ods. 4 plnenie prislúcha pracovníkovi, ktorý

a/ rozviazal pracovný pomer u odporcu odo dňa účinnosti štatútu fondu z dôvodu prvého odchodu do starobného dôchodku alebo z dôvodu odchodu do plného invalidného dôchodku,

b/ po skončení pracovného pomeru mu vznikol nárok na výplatu starobného alebo invalidného dôchodku a tento sa mu skutočne začal vyplácať,

c/ bol nepretržite v hlavnom pracovnom pomere u odporcu, najmenej 10 rokov.

Listom zo dňa 26.10.2009 odporca podľa § 582 Občianskeho zákonníka doručil navrhovateľke výpoveď Zmluvy o poskytovaní plnenia z uvedeného fondu zo dňa 02.12.1998 s tým, že platnosť a účinnosť zmluvy skončí po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty ku koncu kalendárneho štvrťroka, t. j. dňom 31.03.2010, ku ktorému dňu zaniká aj záväzok odporcu poskytovať navrhovateľke plnenie z Podporného dôchodkového fondu.

Navrhovateľka dôvodila, že Zmluva o dôchodku uzavretá na doživotne určenú dobu, neurčitého trvania nie je zmluvou na dobu neurčitú, a preto nie je možné ju vypovedať spôsobom ako to urobil odporca. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 19C 120/2010-171 zo dňa 08.12.2011 súd zistil, že odporca bol už zaviazaný zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 590,06 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc od 16.04.2010 až do zaplatenia. Súd ďalej konštatuje, že proti uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, pričom Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 4Co 102/2012-273 zo dňa 06.06.2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 37 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne, a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko - právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Občianskeho zákonníka, Zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne, alebo inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 843 Občianskeho zákonníka, Zmluva o dôchodku sa musí uzavrieť písomne.

Podľa § 582 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote 3 mesiacov ku koncu kalendárneho štvrťroka.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniklo právo na plnenie (pohľadávka od dlžníka) a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť povinnosť.

Podľa § 575 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa plnenie stane nemožným povinnosť dlžníka plniť zanikne.

Predmetom nároku uplatneného navrhovateľkou je právo na zaplatenie peňažnej sumy, ako platby dôchodku titulom písomne uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu, ktorú súd posúdil ako zmluvu o dôchodku podľa § 842 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dôchodok je potrebné chápať ako opakujúce sa plnenie (rentu). V zmysle citovaného zákonného ustanovenia táto zmluva musí mať písomnú formu, v ktorej sa niekto zaväzuje, že inému doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania bude vyplácať v určitej výške dôchodok. Účelom tejto zmluvy je niekoho zabezpečiť, či už doživotne, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania. Dobu trvania možno viazať na konkrétnu dátumom neurčiteľnú objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochyb zistiť, kedy sa právny úkon končí, pričom v dobe uzavretia zmluvy nemusia mať účastníci tohto právneho vzťahu istotu, kedy takáto dohodnutá doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. Predmetnou zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určitú, avšak neurčitého trvania. Ide o presný určený okamih začatia vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou oprávnenej, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu svedčí o tom, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas neurčitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania, špecifikovanú určitým časovým úsekom, ktorá má svoj začiatok a koniec. Z predmetnej zmluvy jednoznačne vyplýva jej začiatok a tiež je špecifikovaný jasne jej koniec a to je smrťou navrhovateľky. Ide teda o určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, len jej trvanie je neurčité a nezávislé od vôle účastníkov zmluvného vzťahu, ale ide o dobu objektívne zistiteľnú a určiteľnú.

Z uzavretej zmluvy jasne vyplýva, že povinný (odporca) sa zaväzuje vyplácať príjemcovi (navrhovateľke) doživotne sumu, a to vždy k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia príjemcu, ktorá sa skutočnosť sa upresňuje v článku III zmluvy, v ktorom sa uvádza aj koniec vyplácania mesiacom, ktorého sa príjemca dožil, čím sa rieši koniec zmluvnej povinnosti odporcu, teda aká je jeho povinnosť plniť v priebehu mesiaca vzhľadom na splatnosť platieb, ak dôjde k úmrtiu oprávnenej navrhovateľky.

Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa 02.12.1998 nebola uzavretá na dobu neurčitú, nemal odporca právo túto zmluvu vypovedať podľa § 582 Občianskeho zákonníka ako to urobil listom zo dňa 26.10.2009. Výpoveď daná odporcom je potom v rozpore so zákonom a ako právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, pričom súd tento právny úkon odporcu posudzoval prejudiciálne v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej. Samotnú zmluvu o dôchodku súd považuje za platný právny úkon, v ktorom smere poukazuje aj na pôvodné konanie o návrhu navrhovateľky vedenom pod sp. zn. 19C 120/2010, v ktorom konaní bola navrhovateľka proti odporcovi úspešná na tunajšom súde, pričom odvolací súd rozsudok tunajšieho súdu aj potvrdil.

Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného fondu odporcu je platným právnym úkonom a nebola jej platnosť ukončená ani výpoveďou zo strany odporcu, preto súd návrhu ako odôvodnenému vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Rozhodol tak aj vzhľadom na to, že predmetnú uzavretú zmluvu medzi účastníkmi tohto konania súd považuje za platnú aj vo vzťahu k Zákonu o bankách č. 483/2001 Z.z., konkrétne aj ustanovením § 27 ods. 8, podľa ktorého banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzavierať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote, alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené pohľadávky, ako aj § 119 ods. 3 podľa ktorého ustanovenia sa banke zakazuje činnosť, ktorá je v rozpore so zákonom o bankách. V tomto smere súd poukazuje aj na samotný interný predpis odporcu a to Štatút Podporného dôchodkového fondu odporcu, ktorého účelom je slúžiť na podporu zabezpečenia životnej úrovne, ktorú pracovníci odporcu dosiahli v čase svojej pracovnej aktivity, na ocenenie ich vernosti k odporcovi, kvality ich práce a na podporu stabilizácie pracovníkov odporcu, čo je aj v záujme samotného odporcu, ktorý plní svoje úlohy prostredníctvom svojich zamestnancov, pričom navrhovateľka pre odporcu pracovala značný počet rokov, pričom odporca voči nej nevystupuje ako podnikateľský subjekt, ale ako jej zamestnávateľ.

Okrem uvedeného súd aj poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 26/2012 zo dňa 25.02.2012, kde sa okrem iného uvádza, že by bolo v rozpore s účelom a zmyslom úpravy o dôchodku pripustiť aby istota poskytovania dôchodku oprávnenej osobe bola narušená možnosťou povinnej osoby kedykoľvek zmluvný vzťah ukončiť, preto je v takýchto prípadoch vylúčené tento zmluvný vzťah ukončiť výpoveďou podľa § 582 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dojednanie zmluvy o dôchodku

„na doživotie“ je navyše nepochybne potrebné považovať toto dojednanie za dojednanie zmluvy na dobu určitú.

Pokiaľ odporca namietal skutočnosť, že navrhovateľka k návrhu nepripojila žiadosť o poskytnutie plnenia z PDF odporcu súd konštatuje, že v zmysle internej úpravy u odporcu takáto žiadosť musela predchádzať pri uzavretí zmluvy o poskytovaní plnenia z PDF, pričom odporca by ju mal mať aj vo svojom archíve a aj keby táto žiadosť absentovala, nemá to za následok neplatnosť zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Účastníci konania v tomto smere ani nenavrhli doplniť dokazovanie, pričom boli súdom poučený aj podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a na ich návrh súd vyhlásil dokazovanie vo veci za skončené.

Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a to dňom 16.05. 2010, tento je podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinný zaplatiť navrhovateľke aj úroky z omeškania, počnúc od splatnosti mesačnej výšky dôchodku tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Výšku ročného úroku z omeškania súd určil v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

V konaní úspešnej navrhovateľke súd priznal právo na náhradu trov konania v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcu zaviazal zaplatiť jej trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 955,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia sumu v celkovej výške 1 679,96 Eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľky v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 3) pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby vo výške tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 320,34 Eur a to za prípravu a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu na súd dňa 16.08.2012, písomné vyjadrenie k odporu doručené súdu dňa 15.11.2012, zastupovanie navrhovateľky na pojednávaní dňa 06.11.2013 a jedného štvrtinového úkonu v sume 80,10 Eur za zastupovanie na nemeritórnom pojednávaní dňa 24.06.2013. Súčasťou priznanej náhrady je aj náhrada hotových výdavkov - režijný paušál za 3 úkony v roku 2012 po 7,63 Eur a za 2 úkony v roku 2013 po 7,81 Eur a ďalej 20 % DPH. Vzhľadom na uvedené, celková výška právneho zastúpenia navrhovateľky predstavuje sumu 1 679,96 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, písomne v dvoch vyhotoveniach na tunajšom súde ku Krajskému súdu v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona.